

Ewald Frank

24. 12. 1989 14:00, Zürich, Švajčiarsko

Znamenia konečného času viditeľne naplnené v našom čase

vysielané 25. 1. 2026

Čoskoro už viac nebude všetkých tých kráľovstiev, ale kráľovstvo nášho Boha bude stáť na veky vekov. K tomu by som chcel čítať dve slová, to jedno z Daniela 7 a to druhé zo Zjavenia 11. Daniel 7, verš 27:

„A kráľovstvo, panstvo a veličenstvo kráľovstiev pod všetkými nebesami bude dané ľudu Svätých Najvyššieho. Jeho kráľovstvo je večným kráľovstvom a všetky panstvá Budú Jemu slúžiť a poslúchať Ho. Amen.”

Zjavenie, kapitola 11, verš 15:

„A siedmy anjel zatrúbil a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a Jeho Krista a bude kraľovať na veky vekov.”

Porozumiete tomu, ak som dnes trochu pohnutý, možno viac ako v každom inom mesiaci tohto roku. Pohnutý vďaka tomu, čo Boh už vykonal, premožený tým, čo sa politicky deje. A s tým je prirodzene spojená veľká zodpovednosť, ktorú my práve v tomto čase nesieme.

Dnes budeme v krátkosti hovoriť o okolnostiach alebo udalostiach, ktoré prichádzajú – a každý deň zisťujeme, že prichádzajú nové správy, nový vývoj, nové udalosti. A ako som už roky oznamoval na základe prorockého Slova, vidíme, že koniec je blízko a že všetky veci musia nadobudnúť svoju podobu tak, aby jednoducho zapadli do posledného kola a tak musia byť.

Ak vy, ako milovaný švajčiarsky národ, počúvate o niektorých mestách v iných krajinách, aj keď sú vzdialené a nikdy ste tam nev kročili – ale bez ohľadu na to, aké miesto je menované, či už Temešvár – a tam som už v šesťdesiatych rokoch kázal, ak sa spomína Bukurešť, tam som kázal pred rokom a tromi mesiacmi, keď sa spomína Hermanstadt alebo aké-

koľvek iné mestá, nech je to kdekoľvek, či už Praha alebo východný Berlín, kdekoľvek to je, tak to pre mňa má potom zrejme väčší význam, znamená to viac, keď sa napríklad pred dvoma dňami otvorila Brandenburská brána.

My všetci sme sa predsa narodili do nejakej krajiny, nesieme jej dejiny, či už sme za to zodpovední alebo nie. Navštívil som budovu ríšskeho snemu, často som stával pri Brandenburskej bráne a pýtal som sa, kedy bude otvorená.

Pre nás – a tým sa teraz nechcem zaplietať do politiky – pre nás tieto posledné udalosti, tieto vývoje znamenajú, že vstupujeme do záverečnej fázy konečného času a to jednoducho musíme vidieť z pohľadu biblického proroctva. Biblické proroctvo nevidí v posledných dňoch dve superveľmoci, jednu na tejto strane Atlantiku a druhú na druhej strane Atlantiku. Biblické proroctvo vidí jednu šelmu, jednu mocnosť – nie hlavy tu a chvost tam alebo rohy tam – ale celú Európu, a tá povstáva pred očami nás všetkých, aby mohla tá veľká smilnica na tejto šelme potom jazdiť. Všetky politické cesty vedú do Ríma. Jednoducho to patrí k tomuto vývoju.

Čo sa týka mňa a nás, tak musíme dbať na to, aby sme vnímali tieto otvorené dvere.

Dokážete si predstaviť, ako sa cítim, keď teraz môžem cestovať do Lipska, do Drážďan, že kamkoľvek do takzvaného východného Nemecka môžem cestovať kamkoľvek chcem, a tam sa postaviť na námestie a kázať, čo mám na srdci? Že čoskoro budem môcť zvestovať evanjelium na Václavskom námestí alebo na Námestí republiky v Bukurešti? Boh jednoducho takto otvoril dvere a my nebudeme len prihliadať, čo sa deje politicky. My tento krátky čas, ktorý nám bol daný, využijeme na to, aby sme zvestovali to nádherné evanjelium Kráľovstva.

Prial by som si, že by sme boli jedného dňa všetci tak inšpirovaní, že keď sa povie: „Dnes budeme v Prahe,” tak budeme v Prahe a „Zajtra budeme

v Berlíne,” tak budeme v Berlíne a „Pozajtra v Ženeve,” tak potom budeme v Ženeve – že by do nás všetkých vstúpilo hnutie.

Keď pomyslím na rozdelenie našej krajiny alebo na mnohé tie prechody hraníc, koľkokrát ma kontrolovali... Dokonca aj na prechode v Berlíne ma zavreli do drevenej kabíny, sedel som v nej vyše hodiny bez toho, aby so mnou niekto hovoril – prešiel som kvôli veci Božej mnohými vecami.

A o to vďačnejší som za to, že smiem prežívať, že nebol proti mne vydaný zatykač, ako vtedy v Nemeckej demokratickej republike a v ČSSR, ale že sa tie veci tak cez noc zmenili, že mi bola poskytnutá sloboda pohybu v každom ohľade.

Kto by to bol ešte pred rokom alebo polrokom povedal, že zrazu budú môcť prísť ľudia zo všetkých krajín východného bloku, že budú cestovať do misijného centra v Krefelde? Naposledy tu bolo už myslím šesť áut z Nemeckej demokratickej republiky, teraz na koncoročných zhromaždeniach očakávame viac ako 30 ľudí z ČSSR a z iných krajín východného bloku. Čoskoro viac nebudeme hovoriť o východnej a západnej Európe, ľudia budú jednoducho hovoriť o zjednotenej Európe. Nič iné už čoskoro nebude.

Politici, alebo niektorí z nich, sú krátkozrakí, hovoria pomimo toho vývoja, ale Boh sa postará o to, že všetko sa udeje v správny čas a správnym spôsobom.

Chcel by som sa veľmi stručne venovať týmto posledným desiatim rokom. Dnes máme koncoročné zhromaždenie a na mojej ceste sem som bol vnútorne veľmi pohnutý. V poslednom čase viac lietam, ako šoférujem, ale tentokrát som včera prišiel autom a 5 km pred Bazilejom bolo všetko uzavreté. Autá stáli na diaľnici a vybral som sa cestou cez Rheinfelden, prešiel som cez most cez Rýn do Švajčiarska a potom (myslím, že je to štátna cesta číslo 3) na tú prastarú cestu, po ktorej som jazdil každú poslednú nedeľu v mesiaci v 60. a začiatkom 70. rokov. Videl som tu i tam určité veci a do očí sa mi tisli slzy. Vtedy ešte neexistovala tá diaľnica, ako

ju poznáme dnes, a povedal som si: „Pane, Ty si bol počas všetkých týchto rokov s nami a žehnal si nám.”

Povstala vo mne vďačnosť, vracajúc sa späť k tomu vývoju. Rok 1979 bol osudový rok pre mňa a mnohých iných. Brat Russ je dnes tu – srdečne ho pozdravujeme a sme za to vďační, a dúfam, že aj on niečo neskôr stručne povie.

Rok 1979 bol skutočne rokom generálneho útoku satana na vec Božiu, na dielo Božie. A zisťujeme, že politický a náboženský vývoj často prebiehajú paralelne jeden s druhým. Kto si nepamätá rok 1979? Šach bol zvrhnutý, Chomejní priletel z Paríža späť do Iránu, bývalej Perzie, a začal sa vývoj, na ktorý teraz hľadáme späť na posledných 10 rokov, a čo zisťujeme? Približne v polčase sa Bohu zalúbilo dosadiť na to správne miesto v krajine pána Gorbačova a vidíme, čo sa odvtedy stalo.

Posledná bašta stalinizmu padla a celá východná Európa je slobodná a to so sebou prinesie nielen slobodu pohybu v doprave, nielen pri cestovaní sem a tam, ale aj vo zvestovaní. Akí vďační za to sme!

Kto to skutočne tak naživo prežil – a toto teraz tu nehovorím, aby som niečo znehodnocoval, ale to človek skutočne raz musel prežiť – až do konca šesťdesiatych rokov sa musel nechať každý, kto chcel cestovať zo západného Nemecka do západného Berlína, pri vstupe do krajiny šikanovať. Človek musel prepočítavať peniaze pri vstupe i výstupe, človeka šikanovali, musel chodiť po nejakej rohoži, aby nejakú nákazu zo Spolkovej republiky nepriniesol, aby sa nepreniesla do Nemeckej demokratickej republiky. Kto všetky tie obťažovania, tú šikanu zažil, alebo to prenasledovanie ako ja... – Ako vtedy, keď ma prenasledovali a z milosti Božej ma predsa nedostali.

Nehovorím to preto, aby som nejakým mimoriadnym spôsobom obracal pozornosť na seba, hovorím to jednoducho z vďačnosti voči môjmu Bohu, ktorý ma i v zlých časoch vždy viedol tak, že som sa nestiahol zo zodpovednosti.

Myslím na jeden prechod do ČSSR, a vy viete – prevoz náboženského materiálu bol štátnym priestupkom, a koho pritom chytiť, toho auto už viac nie je jeho auto, a toho človeka sloboda skončila. Spomínam si na ten deň, keď som v Chebe prekročil hranice a medzi prednými a zadnými sedadlami som mal literatúru a pásky, cez ktoré som potom len prehodil osušku a zaznelo: „Otvorte všetky štyri dvere, otvorte kufor, otvorte kapotu motora a vystúpte!”

Nuž, prirodzene. A bola to jedna dáma, ktorá robila tú kontrolu. A vy viete, niekedy má človek pri takejto kontrole komický pocit. Ona obchádzala auto, začala pri prednom sedadle a potom obišla kapotu a potom pokračovala ďalej až po kufor, obišla to, položila ruku na tento obrovský balík a zase tú ruku dala preč. Prihliadal som, a ako som sa pritom cítil, to si dokážete predstaviť – že to by bol koniec mojej cesty, ak by ten uterák pozdvihla.

Mám nádherné spomienky na priame vedenia a ochranu živého Boha. Neverím, že existoval podobný čas, a obzvlášť s Rumunskom, keď som cestoval so šiestimi Bibliami a musel som otvoriť kufor a colník sa ma pýtal: „Čo chcete s tými Bibliami?” Povedal som: „Potrebujem Biblie.” A potom hovorí: „Áno, pre seba potrebujete len jednu, a ako je to s tými ostatnými?” Povedal som: „Tie sú pre mojich priateľov.” A on len veľmi rýchlo povedal: „Tak to zatvorte a postarajte sa o to, aby sa dostali ďalej.” A to som potom i učinil, to som potom veľmi rád učinil.

Mohol by som dnes skutočne vymenovať mnoho prípadov, o ktorých viem na sto percent – tu Boh zachoval, Boh pomohol, tam bol On s ochrannou rukou pre Svoje meno, pre Svoje dielo.

Teraz, v posledných piatich rokoch, obzvlášť odkedy prišiel Gorbačov, sme prežili, že celá východná Európa sa stala slobodnou. A z jedného zotročenia to prejde k druhému, to vieme – z politického do náboženského. I to nám je jasné, keby za tým nestáli všetky tie cirkvi, tak by to tak nebežalo. Ale nechajme to tak, pretože to zapadá do priebehu konečného

času a ako som už predtým povedal, sme vďační, že to prebieha práve tak, ako to prebieha.

Dôležité je len to, aby sme sa na to pripravili a vyzbrojili na splnenie našej úlohy. Nevieť, či to bude trvať ešte dva alebo tri roky, ale potom, ako som sa už predtým snažil povedať, viac nebudeme hovoriť o dvoch mocnostiach, ony sa stanú zbytočnými a každý bude môcť ísť tam, kam patrí. Musí to totiž dôjsť tak ďaleko, že bude možné vyhlásiť: **„Teraz je mier a bezpečnosť.”** [1Ts 5:3] A k tomu to dôjde, pretože Písmo to tak hovorí. Všetky rokovania o chemických zbraniach a o všetkom ostatnom tak pokročia, že takmer každý mesiac, každý týždeň prinášajú nové výsledky.

Ak by tu dnes bol Pán, tak by zvolal hlasným hlasom na nás všetkých: **„Keď to všetko vidíte, že sa to deje, tak pozdvihnite svoje hlavy nahor, pretože sa vaše vykúpenie priblížilo.”** [Lk 21:28]

Chystáme sa vstúpiť do posledného desaťročia tohto storočia a tisícročia, do posledných desiatich rokov do prelomu storočia a tisícročia. Som presvedčený, že Pán čoskoro príde. Ste aj vy? Som stopercentne presvedčený o tom, že Pán čoskoro príde.

Žiadny z nás nebude taký bláznivý, aby predpovedal roky, to vôbec nie je potrebné, to je zbytočné.

Ale Slovo, ktoré ide do srdca každému z nás a už sa ukázalo ako pravdivé, stojí v prvom liste Tesaloničanom v 5. kapitole. Rád by som k tomu čítal ešte niekoľko biblických miest. 1. Tesaloničanom 5 od prvého verša:

- [1] **Ale o časoch a dobách nepotrebuje, bratia, aby sa vám písalo,**
- [2] **lebo sami dôkladne viete, že Deň Pánov príde tak ako zlodej v noci.**
- [3] **Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu a neujdú.**
- [4] **Ale vy, bratia, nie ste v tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej.**
- [5] **Lebo vy všetci ste synmi svetla a synmi dňa. Nie sme synmi noci ani tmy.**
- [6] **A tak teda nespíme ako ostatní, ale bdejme a budme triezvi.**

[7] ***Lebo tí, ktorí spia, v noci spia, a ktorí sa opíjajú, sú v noci opití.***

[8] ***Ale my, súc synmi dňa, budme triezvi, obliecúc si pancier viery a lásky a vezmúc za prilbu nádej spasenia.***

[9] ***Lebo vás nepostavil Boh cieľom súdu hnevu, ale aby sme nadobudli spasenie skrze nášho Pána Ježiša Krista.***

Takže na zemi existujú ľudia, ktorí nežijú v temnote, ktorí si nelámu hlavu, nehádajú, ale to, čo sa deje, zaradia, usporiadajú podľa prorockého Slova. O tom existuje nádherné miesto v Danielovi v kapitole 9, verš 23:

„Pri počiatku tvojich pokorných prosieb vyšlo Božie Slovo a ja som prišiel, aby som ti ho oznámil, lebo si veľmi ľúby. A tak teraz dbaj o Slovo, aby si zjaveniu presne porozumel.”

Sme takí vďační Bohu za spojenie s Jeho Slovom skrze Jeho Ducha. Bohu takí vďační, že nemusíme spoliehať a budovať na pocitoch a na dojmoch, ale stojíme na Slove a obzvlášť na prorockom Slove. O to sme dbať, aby sme porozumeli vývoju, ktorý sa teraz odohráva.

Verš 23: „... ***a tak dbaj o Slovo, aby si presne porozumel zjaveniu.***”

Tomuto miestu Písma nečiníme žiadne násilie, ak povieme: Len ten, kto skutočne o Slovo dbá, môže zjaveniu porozumieť. Je to tak správne? Len ten, kto skutočne dbá o Božie Slovo – nielen povrchne ho číta, ale číta ho v modlitbe, dbá oň, a ako stojí napísané o Danielovi: ***„Keď si sa začal modliť, vyšlo k tebe Slovo...”***

Kapitola 10, verš 1:

„V treťom roku Cýra, perzského kráľa, bolo zjavené slovo Danielovi, ktorý bol pomenovaný Baltazár. A to slovo bolo pravdou a znamenalo veľkú borbu [veľké súženie]. Ale on presne dbal o zjavenie a dával pozor na videnie.” [Dan 10:1]

Muži Boží, tak sme to už často povedali, oni nehádali, oni dostali od Boha zjavené, o čo ide. A Danielovi bolo špeciálne povedané: Toto sa vzťahuje na pevne stanovený konečný čas a v poslednej kapitole stojí: ***„Zapečať***

knihu až do konečného času. Mnohí ju potom budú skúmať a tak sa rozmnoží poznanie.” [Dn 12:4]

Sme Pánu vďační za to, že poslal Svojho služobníka a proroka, aby sme vôbec mohli obdržať uvedenie do prorockého Slova. Na to bol potrebný od Boha poslaný prorok.

I to sme na tomto mieste vďačne pozdvihli, že my sme sa nepovýšili alebo nezanedbali to, čo Boh konal, aby sme mali domnelú duchovnú múdrosť. Rešpektovali sme božské rozhodnutie a veríme z celého srdca, čo vydal ako svedectvo náš milovaný brat Branham. Totiž, že mu bolo povedané v máji 1946: **„Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvestou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.”**

A na tom ľudia môžu zakopávať, zakopnúť, môžu si z toho činiť žarty. Na zemi sú ľudia, ktorí sú časťou toho, čo Boh práve teraz koná. Predpokladom toho, aby sme mali účasť na tom, čo Boh koná, je veriť zaslúbeniam pre tento čas. Až keď týmto zaslúbeniam veríme, môžeme ich vidieť v naplnení.

Človek, ktorý je stratený, môže byť zachránený len vtedy, ak verí, že je tu pre neho spása.

Odpustenie môže obdržať len ten, kto verí, že Boh nám v Kristu odpustil.

Všetky veci sú postavené na základe viery.

A ten, kto ústami vyznáva, že verí, ako hovorí Písmo, ten by nemal triediť, čomu by veriť chcel, ale mal by veriť celému Písmu, tak ako Písmo hovorí. A k tomu skutočne patrí aj to, že Pán dal zaslúbenie, že pošle proroka Eliáša – nie Eliáša z Tišbe alebo jeho nástupcu Elizea, ale muža v duchu a moci Eliáša, v duchu a moci Božej, Bohom poslaného muža s Božou zvestou pre tento čas, aby sme mohli obdržať poučenie skrze Božie zjavenie. Všetci učení Písma vykladajú, proroci zjavujú na základe Slova spásnu radu nášho Boha.

Vy milí, dnes sú podľa kalendára Vianoce a činíme dobre, ak sa krátko zamyslíme nad myšlienkou, že Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Existovali Vianoce – noc, tichá noc. Existoval nejaký Betlehem. Existoval okamih, v ktorom sa Slovo stalo telom. Keď Boh prijal ľudskú podobu, aby nás vykúpil. Viac ako 800 rokov stálo až do toho okamihu v Izaiášovi 9, verš 5 a 6 napísané:

[5] ***Lebo Dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný...***

Zrazu sa to naplnilo.

My sa neriadime kalendárom, všetci vieme, že to bolo v inom čase – veriaci veria faktom dejín spásy bez toho, aby sa hádali o dátumoch. Mne je jedno, kedy to bolo, pre mňa je dôležité, že sa to stalo, že bol deň, keď k nám Pán slávy zostúpil, vzal na seba ľudskú podobu, aby mal možnosť vykúpiť nás – dokonca vykúpiť nás z tela tejto smrti.

Izaiáš 9, verš 5 hovorí:

[5] ***Lebo Dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný a kniežatstvo bude na Jeho pleci a nazvú Jeho meno: Predivný Radca, Silný Boh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja.***

[6] ***„Množiteľovi toho kniežatstva a pokoju nebude konca. Sedieť bude na tróne Dávidovom a bude panovať nad jeho kráľovstvom, aby ho pevne postavil a založil na pevný základ súdom a spravodlivosťou odteraz až na veky. Horlivosť Hospodina Zástupov to učiní.***

Amen! On to učiní. Počiatok bol už dávno učinенý. Teraz sme pred dokonáním. V Matúšovi v prvej kapitole evanjelista tento text uviedol od verša 20: [Mt 1:20–21]

[20] ***... Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, tvoju zasnúbenú, za svoju manželku, lebo to, čo je v nej splodené, pochádza zo Svätého Duha.***

[21] ***A porodí syna a nazveš Jeho meno Ježiš, lebo On zachráni Svoj ľud od ich hriechov.***

Teraz počúvajte nasledujúci verš:

„A to všetko sa stalo na to, aby sa naplnilo Slovo, ktoré Pán povedal skrze proroka, ktorý hovorí: Hľa, panna počne...

A tak ďalej.

„... aby sa naplnilo Písmo...”

Stalo sa to. Nastal deň, keď sa náš Pán stal človekom, vstúpil na tento svet a za to sme vďační.

Čítajme Lukáša 2, Lukáš kapitola 2. Tu by sme museli mnoho čítať, ale len tu i tam sa dotknem niektorej myšlienky. Lukáš kapitola 2 od štvrtého verša:

„A tak odišiel aj Jozef od Galiley, z mesta Nazareta, hore do Judska, do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z čela-de Dávidovej.” [Luk 2:4]

Môžete to čítať ďalej, prečo musel ísť tam hore. Stalo napísané v prorokovi Micheášovi: **„A ty, Betlehem, nie si najmenším medzi mestami júdskymi, lebo z teba mi vyjde Ten, ktorý má byť vládcom v Izraeli.”** [Mich 5:2] I toto biblické miesto sa muselo naplniť. Micheáš kapitola 5, verš 2:

„A ty, Betlehem, Efrata, primálo by si bolo medzi tisícami Júdovými, z teba Mi vyjde Ten, ktorý má byť panovníkom v Izraeli a Jeho východiská sú od pradávna, od dní vekov.”

„Betlehem, z teba Mi vyjde Ten...”

Vtedy sa to stalo, že tento pár musel ísť do Betlehema. Boh môže pozemských vládcov použiť k tomu, aby dali príkaz, že celý svet musí byť zaopatrený, a to, aby sa tento pár v tom okamihu nachádzal na tom mieste, na ktoré náleží, aby sa naplnilo Písmo. To ma jednoducho premáha. Boh bdie nad Svojím Slovom! Nielen pred 2000 rokmi, Boh bdie i dnes v tomto čase nad Svojím Slovom a dosadzuje kráľov a zosadzuje kráľov, aby sa Písmo v každom ohľade naplnilo.

Počúvajte túto nádhernú udalosť z Lukáša 2, od verša 9:

[9] **A hľa, razom sa postavil anjel Pánov vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila a báli sa veľkou báznou.**

[10] ***Ale anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu,***

[11] ***lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán, v meste Dávidovom.***

A potom bolo dané poznávacie znamenie:

[12] A ***toto vám bude poznávacím znamením: nájdete nemluvniatko zavinuté v plienkach a ležiace v jasliach.***

[13] A ***zrazu sa zjavilo s anjelom množstvo nebeského vojska, chváliacich Boha a hovoriacich:***

[14] ***Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj v ľuďoch zalúbenia.***

I toto Slovo je veľmi jasné.

Na zemi existuje zástup ľudí, na ktorých spočíva Božie zalúbenie, tak ako zostúpilo na Krista, toho Prvorodeného: „***Toto je Môj milovaný Syn, v ktorom Sa Mi zalúbilo.***”

A tak existuje z Božieho Ducha narodený zástup prvotiny, na ktorom spočíva Božie zalúbenie – zástup, ktorý stojí pod otvoreným nebom, zástup, na ktorých zostupuje Duch zaslúbenia, aby na nás vytlačil božskú pečať, istotu, že Boh nás prijal a stali sme sa vlastníctvom Ježiša Krista.

Vy milí, ak by sme chceli vojsť do všetkých týchto miest Písma, tak by sme potrebovali hodiny, ak nepoviem dni.

Jedno sa mi zdá byť dôležité, žeby sa tieto miesta Písma na nás stali pravdivé. Nejde totiž o to, ako dlho sa v nich zahĺbame. Je dobré činiť to isté v modlitbe, ale ide o to, či sa toto biblické miesto na nás potvrdzuje a napĺňa ako pravda. Že jednoducho toto Slovo, ktoré bolo vyslovené – „***Česť bud' Bohu na výsostiach a pokoj ľuďom na zemi, v ľuďoch Božieho zalúbenia.***“

Existujú ľudia, ktorí našli pokoj s Bohom. Ľudia, ktorí našli pokoj s Bohom ako Vykupiteľom, majú pokoj s Bohom a pokoj jeden s druhým. Neexistuje žiadna možnosť povedať: „Mám pokoj s Bohom,” a byť v nepo-

koji s nejakým bratom alebo sestrou. Také niečo nejde. Jeden z tých dvoch je podvedený.

Prirodzene, Sväté Písmo hovorí: „**Zachovávajte pokoj, pokiaľ to závisí na vás.**” [Rm 12:18] I Pán Sám, ako Knieža pokoja, nemohol zabrániť tomu, že sa ľudia voči Nemu správali nepriateľsky, ale On Sám zachovával pokoj, pokoj prinášal, bol tvorca pokoja. A my ako vykúpení, ako ľudia, ktorí našli pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista, máme byť tvorcovia pokoja.

Dokonca i tam, kde sa už niečo vytvára, si to všimneme a vôbec nedopustíme, aby to došlo tak ďaleko, že to povedie k nepokoju, ale necháme sa Pánom použiť k tomu, aby pokoj zostal s nami a vôkol nás – pokoj s Bohom, pokoj jeden s druhým.

Božie zalúbenie spočíva na vykúpenom zástupe, na zástupe prvotiny, ktorý verí zo srdca každému Slovu a dostáva ho zjavené skrze Svätého Ducha. My sme neboli vyučovaní ľuďmi, ale z milosti sme boli Bohom vyučovaní.

Chcel by som ešte stručne prejsť ku znameniam konečného času na základe Lukáša 21. Vy viete, v takejto bohoslužbe je potrebné dotknúť sa rôznych vecí. V Lukášovi 21 máme nádherný súhrn, zhrnutie toho, čo sa týka nás v konečnom čase alebo čo sa malo diať a čo bolo oznámené, ohlásené. Od verša 25:

[25] A ***budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach a na zemi bude zúfalstvo národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie,***

[26] ***takže zmŕtvujú ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príde na svet, lebo nebeské moci sa budú pohybovať.***

[27] A ***vtedy uvidia Syna človeka prichádzajúceho na oblaku s mocou a slávou veľkou.***

[28] A ***keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.***

[29] A **povedal im aj podobenstvo: Vidzte figovník a všetko stromovie.**

[30] **Keď už pučia a vidíte to, sami od seba viete, že je už blízko leto, akonáhle vyrazia.**

Tu sa na okamih zastavíme.

Každý vie, že pojmom „figovník” je mienený izraelský národ. A kto je mienený tým všetkým ostatným stromovým? Všetky ostatné národy, ktoré sa musia jednoducho zbaviť toho na nich zloženého jarma, pretože nastal k tomu čas. A ani v tejto veci nechceme do toho politicky zasahovať, ale vidíme, čo sa stalo po druhej svetovej vojne: To veľké britské impérium sa rozpadlo na nič a dnes, ak by sme chceli povedať pravdu, alebo dať pravde za pravdu, tak už viac nemôžeme hovoriť o Veľkej Británii, ale museli by sme jednoducho povedať „Malá Británia“. V roku 1945 podliehalo tomuto impériu približne 49 národov. Dnes Commonwealth, toto spoločenstvo národov, ešte trvá, ale aký má význam?

Veľké ríše sa stali malými, národy sa zbavili jarma útlaku – v celej Afrike, v celej Ázii, všade. Striasli sa toho. A teraz sme to isté videli vo východnej Európe. A dúfam, že padne aj bašta Číny a že na námestí Nebeského pokoja sa už viac nebude prelievať krv, ale že aj tam bude možné slobodne zvestovať spásu, ktorá sa stala skrze krv Baránka na kríži Golgoty – aby sa naplnilo, že toto Evanjelium kráľovstva musí byť zvestované všetkým národom, jazykom a národnostiam. [Mt 24:14] A pretože to Boh povedal, On bdie nad Svojím Slovom, aby sa to v tom pre tú vec určenom čase stalo.

Veríte, že sa to stane? Ja tomu verím.

Skrze veci, ktoré sa stali v posledných týždňoch, dňoch a mesiacoch, by sme mali byť vo viere posilnení, aby Boh vskutku všade vystrel Svoju ruku.

Kto to bol naposledy tu, keď som po bohoslužbe dostal otázku, čo bude s Rumunskom? Takmer som sa musel smiať. Jednoducho som povedal: „Čaučeskovu stoličku už pília, ale on je hluchý na obe uši, on to len ešte

nepočuje a jednoducho zo svojej stoličky padne.” A čo to bolo? Sotva štyri týždne a už je to história.

Vy milí, tento vývoj jednoducho nie je možné zastaviť. Čas tlačí a my musíme – to opakujem – sa starať o to, aby sme my obdržali napojenie, stáli Bohu k dispozícii a využili čas otvorených dverí. Pretože v tom okamihu, keď dôjde k zjednoteniu a tento mier započne, nuž potom si dokážete predstaviť, čo sa bude diať.

Nám, ktorí nebudeme súčasťou tejto veľkej veci, sa potom bude vodiť horšie ako dnes.

Ale bude to i čas zjavenia moci Božej. Bude to čas potvrdenia Slova. Bude to čas, v ktorom moc vzkriesenia Ježiša Krista, nášho Pána, bude súčasťou každodenných zhromaždení a každý bude s tým počítať, že sa Boh v každom zhromaždení zjaví.

Nielen figovník, ale aj všetky ostatné stromy vyklíčili, stali sa šťavnaté, osamostatnili sa. A tie posledné zo seba striasli fašistické a národnosocialistické a stalinistické jarmo a dosiahli politickú slobodu.

Taktiež naplnenie Písma pred našimi očami.

Neviem, či som to tu povedal už naposledy, takmer to sem nepatrí, ale radujeme sa, že môžeme spoluprežívať tento vývoj. Svojho času som videl oslavy s Gorbačovom a Honeckerom vo východnom Berlíne, jednoducho som si sám pred sebou povedal: „Dnes ťa oslavujú, zajtra ťa vyhodí.” A vy viete, v angličtine sa to tak povie, že niekoho vyhodili, nepovedia, že bol prepustený, ale že bol vyhodený. A to znamená: „bol vyhodený.” Dnes ťa oslavujú, zajtra ťa vyhodí. A ja som to jednoducho tak sám pre seba povedal: „Dnes ťa oslavujú, zajtra ťa vyhodí.”

A čo to bolo? Prešli len týždne.

Hovorím ešte raz: Z milosti Božej sme dostali pomazané oči a božské porozumenie pre politické a náboženské udalosti. A taktiež vidíme, že záslúbenia pre Cirkev prebiehajú a že Boh aj tam bdie nad Svojím Slovom, aby ho naplnil.

Ďalej tu stojí v Lukášovi 21, verš 30:

„Keď už pučia a vidíte to, sami od seba viete, že je už blízko leto.”

„... akonáhle vyrazia...”

Nuž oni predsa všetky vyklíčili, vyrazili. A čo teraz? Čo sa má teraz diať? Teraz máme rozpoznať, nevyhnutne rozpoznať, už viac nevykladať, ale rozpoznať, z božského popudu rozpoznať skrze naplnenie, rozpoznať, že je to tak ďaleko, je to za dverami. Nie je to len blízko, je to tu.

A verš 31 hovorí:

„Tak aj vy, keď uvidíte, že sa to všetko deje, vedzte, že je blízko kráľovstvo Božie.” [Lk 21:31]

Keď toto všetko vidíme, tak by sme mali uznať, že kráľovstvo Božie je blízko. Haleluja! Chvála buď živému Bohu!

Neboj sa, malé stádo, neľadte bojazlivo dokola, ale dôverujte svojmu Bohu. On vec Svojho ľudu povedie. On za to prevzal zodpovednosť.

Poznávame, že skrze tieto veci sa na zemi uskutočňuje Božie kráľovstvo, ako sme to čítali v prorokovi Danielovi a v Zjavení 11 na začiatku: **„Potom povstane kráľovstvo, ktoré nebude nikdy zrušené, zničené...”**, všetky ostatné kráľovstvá sa mu budú musieť podriaďovať a Pán bude kráľom nad celou zemou a toho dňa bude Jeho meno ten jediný. [Zach 14:9] To stojí v súvislosti s tým, že v čase večera bude svetlo. On bude ako Kráľ panovať a my s Ním.

Verš 32: [Lk 21:32-33]

[32] **Amen vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, dokiaľ sa všetko nestane.**

[33] **Nebo a zem pominú, ale Moje slová nikdy nepominú.”**

Ó, aká v tom spočíva istota. Nebesia a zem pominú. Žalmista videl, ako sa nebesia zrolujú ako zvitok a pominú. V Židom 1 taktiež stojí napísané: **„Nebesia sa zvinú dohromady.”** [Žd 1:10-12] a povstanú nové nebesia.

Ale Slovo sa nezvinie! Slovo zostáva na večnosť, pretože ho vyslovil Boh. A Boh je večný Boh! A tak v Ňom môžeme spočinúť. Nebesia a zem pomínú.

Ján v Zjavení píše: „**Videl som nové nebesia a novú zem,**” [Zj 21:1] ale nevidel žiadnu novú Bibliu. Existuje len jedna Biblia, jedno Božie Slovo, Starý a Nový Zákon, to na veky zostávajúce Slovo nášho Boha. A podľa tohto Slova večného Boha prebieha večná rada spásy nášho Boha a my sme byť časťou tohto Božieho spásneho plánu, totiž časťou Cirkvi Pánovej.

Ešte rýchlo ako napomenutie posledné slová od verša 34: [Luk 21:34–36]

[34] **A vystríhajte sa, aby snád' vaše srdcia neboli zaťažené obžerstvom a opilstvom a starosťami o tento život a náhle by prišiel na vás ten deň.**

[35] **Lebo príde ako osídlo na všetkých, ktorí bývajú na tvári celej zeme.**

[36] **Preto teda bdejte každého času, modliac sa, aby ste boli uznaní za hodných uniknúť všetkému tomu, čo sa to má diať, a postaviť sa pred Syna človeka.**

Aké nádherné Slovo.

Čo vám pripomína tento text, milí bratia a sestry, keď tu stojí napísané, aby vás ten deň nezastihol nečakane? Nuž predsa prvú Tesaloničanom 5, ako sme to čítali. V prvej Tesaloničanom 5 tu stojí, ako to ústa nášho milovaného Pána skrze Ducha, skrze Pavla vyslovili: „**Vy však, milovaní bratia, nie ste v temnote, aby vás ten deň mohol prevapit'.**” Nie, vy ste synmi dňa a synmi Svetla.

Tu je nám povedané, aby vás ten deň neprevapil ako osídlo. On nás nemôže prevapit'. My bdieme, modlíme sa, rozpoznávame znamenia času a sme Bohu z celého srdca a z celej duše vďační, že práve v tomto čase sme žiť.

I to by som chcel na záver ešte ako poznámku povedať. Som rád, že dnes nemám 86 rokov, ale 56, a že Pán daruje milosť. Pokiaľ ma ešte môže použiť, tak daruje silu. Aj keď je to niekedy trochu ťažšie, predsa len, tak ako

prichádza deň, tak i sila. A chcel by som tu pred vami všetkými môjmu Bohu zo srdca poďakovať, ktorý ma skrze všetky klimatické podmienky po celom svete počas všetkých uplynulých rokov previedol, zachoval, bol so mnou a zachránil mnoho, mnoho tisíc a ukázal cestu spásy.

Jemu, nášmu vernému Bohu, náleží všetka česť, teraz i na všetku večnosť!

Ste vďační, že teraz žijeme? Že práve teraz sme nažive? Že vidíme tie veci otvorenými a pomazanými očami?

Pozdvihujeme naše hlavy, pretože vieme, že sa naše vykúpenie priblížilo. Všemohúci Boh, Boh Abraháma, Izáka a Jakuba, ten živý Boh, Boh Starého a Nového Zákona, On, ten pravý Boh, Stvoriteľ neba a zeme, ktorý sa stal v Ježišovi Kristovi naším Spasiteľom, On nám požehnaj mocným spôsobom. Ale tak, že by to bolo počuť, vidieť a cítiť.

Božie požehnania je možné prežiť. Môžeme Boha prežiť.

Ešte raz by som chcel vyjadriť: Som vďačný za uplynulých 10 rokov, vďačný za všetko, čo Boh vykonal. Plný odvahy a radostnosti, plný dôvery a veľkej nádeje vstupujeme do ďalšieho roka, do posledných rokov tohto storočia a tisícročia. A jedno vám môžem s veľkou istotou povedať: Ten, ktorý má v rukách čas i večnosť, ten pôjde s nami. On pôjde pred nami, bude nám predchádzať.

On zaslúbil: „***Ja budem s vami po všetky dni, až do skonania sveta.***” Tomu veríme a to i prežijeme.

Chválené a velebené buď meno Pánovo.

Amen.